

Identificatie met je masker

Passage uit het boek 'Sterven om te leven' – Barry Long

Lang geleden, toen de mens niet zo vast zat in zijn fysieke lichaam als nu, leefde er een man (of was het een vrouw?) Die voor zichzelf een prachtig masker maakte - een masker dat veel kon trekken gezichten. De man zette het masker op en vermaakte zichzelf door mensen plotseling aan te vallen en hun reacties te bekijken. Soms lachte het masker, soms huilde het soms, trok het grijnzend en fronsend.

Zijn slachtoffers waren altijd geschokt door het zien van zo'n buitengewoon, onnatuurlijk, onbekend gezicht - zelfs als het lachte. Of ze nu lachten of huilden, maakte geen verschil voor hem. Hij wilde alleen maar de opwinding van hun reacties. Hij wist dat hij zelf achter het masker zat. Hij wist dat hij de grappenmaker was - en dat de grap op hen was.

Eerst zou hij een paar keer per dag met het masker naar buiten komen. Toen hij aan de opwinding begon en meer wilde, begon hij het masker de hele dag te laten liggen. Eindelijk, hij zag geen noodzaak om het af te doen - en sliep erin.

Jarenlang wandelde de man door het land en genoot van zichzelf achter het masker. Toen werd hij op een dag wakker met een gevoel dat hij nog nooit eerder gevoeld had - hij voelde zich eenzaam, afgesneden, er ontbrak iets. Terwijl hij alarmsloeg, stapte hij voor een mooie vrouw uit - en meteen werd hij verliefd op haar. Maar de

vrouw schreeuwde en rende weg, geschrokken van het angstaanjagende, onbekende gezicht.

"Stop," riep hij uit, "ik ben het niet!" rukken aan het masker om het af te breken. Maar hij was het. Het masker zou niet loslaten. Het zat vast aan zijn vlees. Het was zijn gezicht geworden. De man was door zijn fantastische masker de eerste die deze ongelukkige wereld betrad.

De tijd ging voorbij. Hoe hard hij ook probeerde iedereen te vertellen wat voor een ramp hij zichzelf had aangedaan, niemand zou hem geloven. Niemand was toch geïnteresseerd om te luisteren, omdat ze hem allemaal hadden gekopieerd. Ze hadden allemaal een eigen masker op - om de nieuwe opwindung te krijgen van spelen alsof ze waren wat ze niet waren. Net als hij waren ze allemaal het masker geworden.